

disse Medlemmer, dersom dette var nødvendigt eller blev forlangt, saaat Statskassen ikke vil faae nogen Byrde deraf. Den næste Grund, som det ærede Medlem ansførte mod Loven, var, at det ikke gif an at oprette en saadan lovgivende Magt, som han, saavidt jeg forstod det ærede Medlem, meente vilde blive ligesom en Slags selvstændig Rigsdag i disse Anliggender, vilde blive omtrent som andre „8 ikke incorporerede Sogne“ i Kongeriget med særegen Lovgivningsmyndighed. Det ærede Medlem meente altsaa, at et Repræsentantskab for Kjøbstædernes Brandforsikkring, der har at varetage Grundeierens Interesse — forbi denne Forsikkring er en tvungen — skulde være en lovgivende Magt i sig selv med Rigsdagen. Jeg troer ikke, at det vilde være en meget fornuftig Anvendelse af Rigsdagens Tid, om jeg begyndte paa nærmere at udvikle Forskjellen paa disse to Repræsentationer, og det er ganske vist ogsaa aldeles overflødigt. Naar det ærede Medlem tilsidst sagde saa bestemt, at Communalbestyrelserne som saadanne ikke vare Autoriteter i denne Sag og ikke havde Myndighed til Andet end høist at udtale sig for deres eget Bedkommende derom, saa troer jeg, at dette er tilstrækkeligt modbevist derved, at Ministeriet har henvendt sig netop til Communalbestyrelserne som saadanne og afsætt dem deres Erklæring, og naar dette er steet, saa maa det i alt Fald ogsaa være Ministeriets Mening, at Communalbestyrelserne ikke ere private Mænd, men Repræsentanter ogsaa i denne Sag for Kjøbstædernes Interesser.

Udsættelse: Saavidt jeg kunde høre det ærede Medlem, der sidst havde Ordet — der var især kun lidt af det, han sagde, jeg kunde høre — meente han, at jeg havde havt Uret i den Paastand, jeg fremsatte, at den foreliggende Lov indeholder Forslag til at afgive til visse Repræsentanter, valgte af Justitsministeriet, endeel af den lovgivende Magt. Jeg troer imidlertid, at naar det ærede Medlem vil gjøre sig den Uleilighed at læse Forslaget, som jeg nu skal læse op, saa vil han høre, jeg har Ret. Det ærede Medlem maa ikke have hørt, da jeg oplæste Forslaget; thi det indeholder de allerbestemteste Ord i denne Retning. (Vøller:

Jeg har ogsaa læst Forslaget.) Sa, naar det ærede Medlem har læst det, saa troer jeg, han vil finde, at hans Modsigelse er fuldstændig ubegrundet; thi der staaer med rene og skjære Ord, at Repræsentanterne med Kongens Indvilling kunne bestemme, hvad der tvungent skal asureres for af en Mænd, og dersom dette ikke kan kaldes en lovgivende Myndighed, saa veed jeg ikke, hvad der kan kaldes saaledes. Der staaer endvidere, at disse Mænd med Kongens Indvilling skulde kunne bestemme, hvorledes det fremtidige Repræsentantskab i den tvungne Assuranceforening skal være. Dersom dette ikke kan kaldes at opgive endeel af Lovgivningsmagten, saa veed jeg ikke, hvad man forstaaer derved.

Vøller: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Vøller: Naar disse 19 Repræsentanter skulde vælges af Grundeiere, der nu ere tvungne Interessenter i Brandforsikringen, saa troer jeg, det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at der ikke vil blive valgt Medlemmer, som ville holde paa, at dette Monopol bliver bestaaende, og Frygten for Oprettelsen af en lovgivende Rigsdag i denne Sag, som det ærede Medlem tidligere udtalte sig om, forekommer mig derfor saare ringe. Det ærede Medlem kan være ganske vis paa, at disse Repræsentanter netop ville blive valgte blandt Mænd, der først og fremst noget Andet ville begynde deres Virksomhed med at foreslaae den tvungne Brandforsikkring hævet.

Udsættelse: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Udsættelse: Det er besynderligt, at det, som Repræsentantskabet slet ikke har med at bestille, er netop det, som det ærede Medlem haaber skal komme ud af Repræsentantskabet;